

ad Udkastets § 106.

Det er anseet rigtigst i Loven at bestemme, at saavel Stadsbygmesteren som Bygningsinspektorene skulle lønnes af Stadens Kasse, der ogsaa maa afholde de øvrige Udgifter ved Bygningsfagernes Behandling. Fastsættelsen af Vagens Størrelse hører ikke hjemme i Loven, hvorimod dette Punkt vil være at gøre til Gjenstand for særlig Omhandling med Stadens Communalbestyrelse. Iøvrigt antages det, at disse Mænds Gager saavel som de øvrige Omkostninger, der ville være en Følge af Bygningslovens Bestemmelser, for største Delen ville kunne afholdes af de Betalinger, der fastsættes for de Forretninger, som foresalder i Anledning af Bygningsfagerne, og for de Attester, som derom blive at udstede, og som man har troet at kunne foreslaae ikke lidet højere end dem, der nu erlægges ifølge Bl. 12te April 1809. Forsaavidt der i denne Anordning er fastsat en Afgift til det Kgl. Malers, Billedhugger og Bygnings-Akademtes Kasse, vil denne for Fremtiden bortfalde, hvilket er saameget naturligere, som den der omtalte Overbygningsdirecteur, der skulde approbere alle Bygningstegninger, ikke mere eksisterer, ligesom en særlig Approbation med Hensyn til Bygningernes Måling ikke længere skal udfordres. Denne Afgift er iøvrigt høist ubetydelig. De omhandlede Gebyrer, hvorover en Fortegnelse er vedheftet Lovudkastet, bør indbetales af den Byggende til Bygningscommissionsen, som for samme aflægger aarligt Regnskab til Communen.

ad Udkastets § 107.

I denne Paragraph angives de Love og Forordninger, som antages at kunne træde ud

af Kraft, naar den nye Bygningslov udkommer. Man har imidlertid kun angivet de Anordninger, som fuldstændigt eller dog i det Væsentlige kunne ophæves, men, da der i Lovgivningen findes en stor Mængde omspredte Bestemmelser, der ligeledes ville træde ud af Kraft, naar Bygningsloven udkommer, men som enten ere indflettede i Anordninger, der iøvrigt blive staaende ved Magt, eller som findes i kongelige Resolutioner og Rescripter, der ikke ere kundgjorte som Love, er det fundet nødvendigt at tilføie, at det Samme skal gjælde om alle andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, forsaavidt de endnu ere gjældende, da der ogsaa om det Sidste stundom kan være Tvivl. Uagtet man i det Hele kunde have indskrænket sig til denne almindelige Regel, er det dog fundet rigtigst udtrykkeligen at sætte alle de Anordninger ud af Virksomhed, med Hensyn til hvilke der ikke kunde være Tvivl, for saaledes at rense Lovgivningsmassen for et vidtløftigt Stof, som ikke længere har nogen Gyldighed.

ad Udkastets § 108.

Man har troet at burde give denne Paragraph en lignende Tilføielse som den, der findes i Lov af 19de Marts 1854 § 1 Nr. 7. Det forstaaer sig iøvrigt af sig selv, og behøver derfor ikke at tilføies i Loven, at de Bestemmelser i samme, som skulle bringes i Udførelse ogsaa paa de nuværende Bygninger, ikke mindre maae komme til Anvendelse paa tidligere Bygningsforetagender, selv naar disse paa begyndes eller endog fuldendes inden en Måned efter Lovens Datum, uden Hensyn til, at der ved Approbationen ikke er taget noget Forbehold i saa Henseende.